

Arrest

nr. 258 336 van 16 juli 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 8 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 12 augustus 2019, samen met de twee minderjarige kinderen van verzoekster, dienden op 20 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 21 december 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 22 december 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, A.R.S.E., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/08/2019

Overdracht CGVS: 06/11/2019

U werd gehoord op 19 oktober 2020 in een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig was, van 8u38 tot 12u35. Uw advocaat, meester Nathalie MALANDA, loco voor meester Alexander LOOBUYCK, was tijdens het persoonlijk onderhoud aanwezig van 09u05 tot 12u35.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 7 november 1984 te San Salvador. U bent tot het negende jaar naar school geweest, en bent vervolgens gestopt om te gaan werken.

In november of december 2007 had u problemen met de politie omdat u gestolen goederen had vervoerd. U zat vervolgens elf maanden in voorhechtenis in afwachting van het onderzoek. U werd daarop vrijgelaten onder voorwaarden en moest vanaf dan twee jaar lang iedere maand een handtekening gaan plaatsen bij de politie.

Sinds veertien jaar werkte u voor de coöperatieve ACOTACP DE R.L.. U werkte er eerst als cobrador, en werd er in 2008 chauffeur. U reed met een kleine vrachtwagen en vervoerde zowel personen als goederen. U verdiende hiermee 20 tot 35 dollar per dag. U werkte van maandag tot zaterdag en reed van de kolonie naar Soyapango naar La Tiendona en vervolgens naar de centrale markt. Op de plaats waar u vertrok was de bende 18 actief.

Sinds 7 november 2014 hebt u een relatie met R.V.B.G. (O.V. (...); CG (...)). Tot 2017 woonde u in Apopa. In 2017 bent u gaan samenwonen met uw partner in Las Margaritas, Soyapango, steeg 12, waar u een woning huurde voor 45 dollar per maand. U woonde er anderhalf jaar samen met uw partner en haar kinderen, R.V.B.D. (O.V. (...)) en H.R.G.D. (O.V. (...)). In Las Margaritas was de bende MS actief. U moest hun iedere zaterdag 20 dollar betalen om in die zone te mogen wonen.

In maart 2018 kwam uw zus A.D.C.L.E. (O.V. (...); CG (...)) naar België omwille van eigen familieproblemen.

De coöperatieve moest renta betalen aan de bende 18, maar stopte hiermee eind november 2018. U werd vervolgens vanaf 10 januari 2019 lastiggevalen door bendeleden van de 18 die aan u vroegen waarom de coöperatieve de renta niet meer betaalde. U moest vanaf dan elke zaterdag 50 dollar betalen aan hen.

In februari 2019 vielen de bendeleden van de 18 u lastig omdat de vertrekplaats van uw route in hun zone lag en u in een wijk woonde waar de MS actief was. Op de vertrekplaats van uw route kwamen er enkele jongeren van de bende 18 naar u toe die wilden dat u hen info gaf over de bendes in Soyapango. U weigerde echter omdat u niets met hen te maken wilde hebben. U besloot daarom weg te gaan uit Soyapango en terug bij uw moeder te gaan wonen.

Op 20 februari 2019 verhuisde u samen met uw partner en haar kinderen naar Apopa. Jullie woonden er in het huis van uw moeder op het adres Colonia Popoptlan 2, Avinda Tiguapa, steeg 1a, huis 12. Daarnaast bracht u ook veel tijd door in het huis van uw zus, V., dat aan de andere kant van de kolonie lag. U werd er minder lastiggevalen, maar de bende 18 wilde dat u wapens en drugs bijhield en hen waarschuwde wanneer de politie aankwam. U vertelde de bendeleden dat u niet met hen wilde samenwerken waarop ze u sloegen, uw geld afnamen en een pistool tegen uw hoofd hielden. Ze dreigden u met geweld lid te maken van de bende en u te vermoorden als u niet met hen zou samenwerken. U begon vanaf dan uw documenten in orde te maken. Op 14 juni 2019 kocht u de vliegtickets en ging u de paspoorten van u en uw partner halen.

Jullie hebben El Salvador verlaten op 11 augustus 2019 en zijn via Spanje naar België gevlogen, waar jullie op 20 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uw moeder, broer en zussen zijn in januari of februari 2020 naar Cuscatancingo, naar het huis van uw zus B.R., verhuisd omdat uw zus V. benaderd werd door een bendelid met de bijnaam Chindon die wilde weten waar u naar toe was en waarom u uit de kolonie was vertrokken.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw DUI, nieuwsartikelen, foto's van kleine vrachtwagens, WhatsAppberichten van V., uw tewerkstellingsbewijs van ACOTACP DE R.L., uw voorwaardelijke invrijheidstelling, de reistoestemming voor H.R.G.D., de geboorteaktes van uzelf, uw partner en haar kinderen en jullie reis- en verzekeringsinformatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzonder procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielaanvraag bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas onderuit haalt.

Om te beginnen leggen u en uw partner tegenstrijdige verklaringen af over uw job. U beweert tot 10 juni 2019 gewerkt te hebben bij de coöperatieve ACOTACP DE R.L. (CGVS, p. 10). Als bewijs hiervoor legt u een document van tewerkstelling neer. Uit dit document kan echter enkel worden opgemaakt dat u er veertien jaar geleden begon te werken als cobrador en u er vervolgens als chauffeur ging werken. Er kan echter niet uit worden afgeleid wanneer u precies werkte als chauffeur en wanneer u vervolgens met deze

job stopte. Verder stelt het document dat u maandelijks 500 dollar verdiende (bewijsstuk 6). Dat is op zijn minst opmerkelijk te noemen, gezien u zelf verklaarde geen vast loon te hebben en dit heel afhankelijk was van de dag en van het werk dat u uitvoerde (CGVS, p. 9).

Uw partner legt dan weer een document neer van uw tewerkstelling bij La Evella De Oro (CGVS (...), p. 15). Terwijl noch u, noch uw partner hier eerder iets van hadden vermeld. Er werd u nochtans beide gevraagd naar andere bronnen van inkomsten (CGVS, p. 14, CGVS (...), p. 12). De poging tot verschoning van uw partner, dat het geen vast werk was, maar dat u het maar twee keer per maand deed en het dus geen vaste bron van inkomsten was (CGVS (...), p. 20-21), kan niet overtuigen. In het document valt namelijk te lezen dat u er werkte sinds 15 juli 2017 tot heden – het document is opgesteld op 10 augustus 2019 - van maandag tot vrijdag van 8u tot 17u, en dat u daarvoor een maandelijks loon kreeg van 400 dollar (blauwe map). Wanneer uw partner hierop gewezen wordt, stelt ze simpelweg dat ze het niet weet, maar dat u niet elke dag ging (CGVS (...), p. 21). Ze slaagt er echter niet in om een aannemelijke uitleg te geven. Het is trouwens ook zeer opmerkelijk dat uw partner niet kan zeggen van wanneer tot wanneer u er gewerkt heeft, of wanneer u precies bent gestopt met werken voor dit bedrijf (CGVS (...), p. 15-16). Nog eigenaardiger is het dat u beweert gestopt te zijn met werken op 10 juni 2019 door de problemen met de bende (CGVS, p. 15), terwijl uw partner een document neerlegt waarin staat dat u nog werkte op 10 augustus 2019. Verder is het ook uitermate vreemd dat uw partner verklaart dat u voor La Evella De Oro werkte, maar dat er op het document La Estrella De Oro te lezen valt. Wanneer haar hier naar gevraagd wordt, argumenteert ze dat dit hetzelfde is, maar geeft ze geen verdere uitleg over hoe het komt dat zij spreekt over La Evella De Oro en in het document La Estrella de Oro te lezen valt (CGVS, (...), p. 20). Dat uw verklaringen over uw job niet overeenkomen met die van uw partner, en jullie documenten neerleggen die niet overeenkomen met jullie verklaringen aan het CGVS is onacceptabel.

Het is verder uitermate vreemd dat u geen rijbewijs kan voorleggen aan het CGVS, iets wat toch verwacht kan worden van iemand die beweert te werken als chauffeur. U verkondigt dat u uw portefeuille al zeven of acht jaar geleden hebt verloren, en dat u het document nooit hebt teruggevonden (CGVS, p. 16). U beweert geprobeerd te hebben opnieuw een rijbewijs te verkrijgen, maar dat het te duur was en u er daarom geen meer heeft (CGVS, p. 16). Gevraagd of dat dan geen probleem was, gezien u als chauffeur werkte, poneert u dat wanneer u in uw land wordt tegengehouden en er papieren ontbreken, ze u 20 of 30 dollar vragen en u het gewoon wordt om zo te werken (CGVS, p. 16). Hier moet eerst en vooral op worden gewezen dat uw excuus niet kan overtuigen gezien het niet zomaar over het ontbreken van een papier gaat, maar over het ontbreken van uw rijbewijs, dat toch echt wel essentieel is voor iemand die als chauffeur beweert te werken. Bovendien leggen u en uw partner andere verklaringen af over wanneer u uw rijbewijs bent verloren. Uw partner beweert namelijk dat u het twee jaar geleden bent verloren (CGVS (...), p. 14). Er wordt haar gewezen op het feit dat u verklaarde dat u het acht of zeven jaar geleden verloor, waarop ze slechts repliceert dat u het al eventjes kwijt bent (CGVS (...), p. 15). Gevraagd of u het dan al twee jaar kwijt bent of zeven of acht jaar kwijt bent, houdt ze echter staande dat voor zover zij weet, u het twee jaar kwijt bent (CGVS (...), p. 15).

Verder slaagt u er niet in eenduidige verklaringen af te leggen over de periode dat u in Las Margaritas, Soyapango woonde en uw daaropvolgende terugkeer naar Apopa. Wanneer u gevraagd wordt van wanneer tot wanneer u in Apopa hebt gewoond, antwoordt u dat u anderhalf jaar in Soyapango hebt gewoond (CGVS, p. 5). U verklaart vervolgens in 2014 naar Soyapango te zijn verhuisd en halverwege 2016 terug naar Apopa te zijn verhuisd, waar u zowel in het huis van uw moeder woonde als in het huis van uw zus (CGVS, p. 5). Gevraagd of uw partner bij u woonde, stelt u dat u maar tweeëneenhalve maand met uw partner bij uw moeder heeft gewoond en dat jullie op 20 februari 2019 naar uw moeder gegaan zijn totdat jullie zijn vertrokken (CGVS, p. 5). U wordt er op gewezen dat u spreekt over 'we', maar dat u eerder verklaarde al sinds 2016 terug in Apopa te wonen, maar u herhaalt slechts dat u in 2014 naar Soyapango bent verhuisd, en u er slechts anderhalf jaar gewoond hebt voor u terug naar Apopa verhuisde op 20 februari (CGVS, p. 6). Wanneer u echter bevestigd wordt over de periode dat u woonde in Soyapango, verklaart u dat u in 2017 in Soyapango bent gaan wonen (CGVS, p. 9). Ook over het huis van uw zus waar u, terwijl u in Apopa woonde, ook tijd doorbracht, leggen u en uw partner tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart namelijk dat uw zus V. daar woonde met haar partner (CGVS, p. 6). Uw partner beweert daarentegen dat het huis waar u tijd doorbracht van uw zus L.E. was (CGVS (...), p. 6).

Wat betreft uw woonst in Soyapango moet er op gewezen worden dat ook hier u en uw partner verschillende verklaringen afleggen. U stelt namelijk dat jullie er 45 dollar huur per maand moesten betalen (CGVS, p. 7), terwijl uw partner beweert dat de huur 40 dollar per maand bedroeg (CGVS (...), p. 6). U haalt verder beide aan dat u 20 dollar moest betalen aan de MS om er te mogen wonen. U beweert echter dat u dit moest betalen iedere zaterdag in de namiddag (CGVS, p. 8).

Uw partner daarentegen verklaart dat u dit bedrag moest betalen op maandag (CGVS (...), p. 9). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt u dan weer verteld dat u een som van 20 dollar per week betaalde aan de bende MS omdat u met uw route in regio's kwam die gecontroleerd werden door hen (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5). Dat u en uw partner er niet in slagen om samenhangende en overeenkomende verklaringen af te leggen over uw werk en uw woonplaatsen, trekt ook de geloofwaardigheid van uw problemen sterk in twijfel, gezien uw werk en uw woonplaatsen net de aanleiding van uw problemen vormen. Overigens kan ook uit de foto's die u neerlegt van de kleine vrachtwagens niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk werkte als chauffeur.

Jullie leggen verder ook geen overeenstemmende verklaringen af over de problemen zelf. Zo stelt u dat u vanaf 10 januari 2019 werd lastiggevalen door de bendeleden van de 18 (CGVS, p. 18), omdat de coöperatieve de renta niet langer wilde betalen en dat u in februari 2019 werd gevraagd naar informatie over de MS (CGVS, p. 18). Uw partner beweert daarentegen dat u al de eerste keer werd lastiggevalen door de bende 18 omdat ze info wilden over de MS, ongeveer een maand nadat u bij haar in Las Margaritas kwam wonen (CGVS (...), p. 17), wat volgens haar verklaringen in 2017 was (CGVS (...), p. 7). Dat uw partner overigens niet kan vertellen wanneer de bendeleden u sloegen met een pistool, kan niet overtuigen. U beweert namelijk dat u hierdoor bent moeten verhuizen van Las Margaritas naar uw moeder (CGVS, p. 18). Gezien u dit als aanleiding van uw verhuis geeft, kan er ook van uw partner verwacht worden dat zij hierover duidelijke verklaringen aflegt.

Ook over de renta die u beweert te moeten betalen aan de bende 18 legt u niet dezelfde verklaringen af als uw partner. Uw partner zegt namelijk dat u 50 dollar renta moest betalen aan de bende 18 vanaf november, december 2018 (CGVS (...), p. 18), en dat die renta tussen u en de coöperatieve werd verdeeld (CGVS (...), p. 18). U stopte volgens haar met de renta te betalen op 10 juni 2019, toen u ook stopte met werken (CGVS (...), p. 18). U stelt echter dat de coöperatieve eind november 2018 stopte met de renta te betalen (CGVS, p. 19) en dat u vervolgens vanaf 10 januari 2019 elke zaterdag 50 dollar moest betalen aan de bende 18 (CGVS, p. 19), en u hier pas mee stopte toen u vertrok naar België, op 11 augustus 2019 (CGVS, p. 19, p. 15). Bij DVZ verklaarde u dan weer dat u die 50 dollar moest betalen sinds december 2018 en dat de coöperatieve ook een bepaalde som betaalde (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5).

Verder is het uitermate vreemd dat u bij DVZ niet hebt vermeld dat de bende 18, nadat u bij uw moeder ging wonen, wilde dat u wapens en drugs bijhield, dat u hen waarschuwde als de politie zou aankomen en dreigde u met geweld in de bende op te nemen indien u dit niet deed (CGVS, p. 18). U stelt bij DVZ slechts dat uw problemen - renta betalen aan de bende 18 en aan de MS en informatie geven aan de 18 over hun concurrenten - na de verhuis naar het huis van uw moeder bleven bestaan (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5). Nochtans beweert u bij het CGVS dat u net naar aanleiding van deze problemen met uw moeder praatte om te zien of het mogelijk was om het land te verlaten (CGVS, p. 18). Uw partner stelt dan weer bij DVZ dat jullie in Apopa voor jullie leven vreesden omdat u uit een MS zone kwam, maar vermeldde er ook niets over de wapens en drugs (DVZ verklaringen (...) 4 november 2019, p. 2, punt 5). Zij haalt dit voor het CGVS nochtans ook aan als directe aanleiding van jullie vertrek (CGVS (...), p. 16). Dat u en uw partner ook tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw problemen en jullie het allebei nalaten bij DVZ de feiten te vertellen die de directe aanleiding hebben gevormd tot uw vertrek uit El Salvador, terwijl jullie aan het CGVS verklaren wel alle aanleidingen te hebben gegeven die geleid hebben tot uw vertrek (CGVS, p. 3, CGVS, (...), p. 3), haalt de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder onderuit.

U haalt verder nog aan dat na uw vertrek uw familie moest verhuizen omdat uw zus werd benaderd door een bendelid met de naam Chindon die haar achtervolgde en haar dreigde te vermoorden indien u niet zou samenwerken met de bendeleden (CGVS, p. 12). Uw partner beweert dan weer dat uw zus én uw moeder werden lastiggevalen door bendeleden (CGVS (...), p. 19). Wanneer haar erop gewezen wordt dat u enkel vermeldt dat uw zus werd lastig gevallen, herhaalt ze nog eens dat ook uw moeder werd lastiggevalen (CGVS (...), p. 20). U werd nochtans expliciet gevraagd waarom uw moeder is moeten verhuizen van Apopa naar Cuscatancingo, waarop u antwoordt dat dit was omdat uw zus V. werd lastiggevalen (CGVS, p. 20). Dat uw partner volhoudt dat uw moeder en uw zus problemen hadden na uw vertrek, maar u slechts spreekt over problemen van uw zus, toont opnieuw de ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen. Ook de WhatsApp berichten van uw zus V. kunnen niet dienen als bewijs van deze problemen, gezien deze berichten louter beweringen zijn van uw zus en zij bezwaarlijk beschouwd kan worden als een objectieve bron.

Tot slot kan gesteld worden dat uw houding niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U reisde via Spanje naar België. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, diende u in Spanje geen asielaanvraag in. Uw poging tot verschuiving dat u met uw zus had gesproken en zij hier asiel had aangevraagd, en dat ze u vertelde dat u naar hier kon komen zodat jullie samen konden zijn (CGVS, p. 15-16) is onafdoende. Deze houding ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde problemen. Er mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat als u voor uw leven vreest u zo snel mogelijk, vlak na uw aankomst in een ander land, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw paspoort, identiteitskaart, de geboorteaktes van u, uw partner en haar kinderen, de reistoestemming voor H.R.G.D., de reis- en verzekeringsinformatie en de documenten over uw voorwaardelijke invrijheidstelling hebben slechts betrekking op uw identiteit, de identiteit van uw partner en haar kinderen, jullie reisweg en uw gerechtelijk verleden, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

Wat betreft de nieuwsartikelen die u neerlegt, moet er op gewezen worden dat uw naam hier niet in wordt vermeld en zij slechts betrekking hebben op de algemene situatie in El Salvador. U stelt deze te hebben neergelegd om te laten zien hoe gevaarlijk het is om voor de coöperatieve te werken en waarom u daar gestopt bent met werken (CGVS, p. 11). U heeft echter niet aannemelijk kunnen maken dat u werkte voor de coöperatieve ten tijde van uw problemen. Bijgevolg kunnen ook deze krantenartikelen geen nood aan internationale bescherming in uw hoofdte vaststellen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid wordt er nog opgemerkt dat er ook ten aanzien van uw partner, R.V.G.B., een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. In hoofde van uw zus, A.D.C.L.E. (O.V. (...); CG (...)) werd op 7 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, R.V.G.B., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/08/2019

Overdracht CGVS: 06/11/2019

U werd gehoord op 20 oktober 2020 in een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig was van 8u44 tot 12u22. Uw advocaat, Martine KIWAKANA, loco voor meester Alexander LOOBUYCK, was aanwezig van 8u51 tot 12u22.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 28 oktober 1987 te San Salvador. U bent naar school geweest tot uw 15 jaar. U hebt twee kinderen: H..R.G.D.(O.V. (...)), geboren op 20 september 2010 in San Salvador, en R.V.B.D. (O.V. (...)), geboren op 30 mei 2012 te San Salvador. U hebt geen contact meer met hun vader D.H. In 2014 leerde u uw huidige partner kennen, A.R.S.E. (O.V. (...); CG (...)).

U werkte niet in El Salvador. Uw partner werkte als chauffeur van een kleine vrachtwagen in een coöperatieve voor het collectief transport sinds ongeveer tien jaar. Hij vervoerde zowel mensen als goederen en reed van Apopa via Soyapango en La Tiendona naar de centrale markt. Hij had geen vast loon en verdiende hier tussen de 25 en 35 dollar per dag mee. Naast zijn werk voor de coöperatieve, werkte uw partner ook enkele keren per maand als chauffeur bij de organisatie La Evella De Oro, een bedrijf dat goud aankoopt en verkoopt en ook handelt in witgoed.

In 2017 ging u samenwonen met uw partner in Urbanisation Las Margaritas. U huurde uw woning voor 40 dollar per maand. In de wijk waar u woonde was de MS actief. Vanaf dat uw partner bij u kwam wonen in Las Margaritas moest hij elke maandag 20 dollar betalen aan de MS om er rustig te kunnen wonen.

Terwijl jullie in Las Margaritas woonden, viel de bende 18 uw partner lastig. Hij werd door hen in de gaten gehouden, ze namen zijn geld af en vroegen hem om informatie over de MS. Om problemen te vermijden zei hij dat hij er niets van af wist, maar de bendeleden dreigden hem te vermoorden.

Op 20 februari 2019 verhuisden jullie naar Colonia Popotlan, steeg A1, huisnummer 12, waar u met uw partner en kinderen bij de moeder van uw partner ging wonen. In de buurt waar jullie woonden was de bende 18 actief. Terwijl jullie daar woonden, lette uw partner ook op het huis van zijn zus L.E. zodat er geen bendeleden in zouden komen wonen.

Na uw verhuis naar Colonia Popotlan, vroegen de bendeleden van de bende 18 uw partner om informatie. Hij moest wapens en drugs voor hen bijhouden en de bendeleden waarschuwen wanneer de politie aankwam, als hij hen geen informatie zou geven. Ze dreigden uw partner te vermoorden indien hij dit niet zou doen.

Op 10 juni 2019 stopte uw partner met werken. Die dag vertelde uw partner ook aan u wat hem was overkomen en besloten jullie om te vertrekken uit El Salvador. Op 14 juni 2019 kocht u uw tickets met de hulp van de moeder van uw partner. Op 11 augustus 2019 vloog u samen met uw partner en kinderen via Spanje naar België waar jullie op 20 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Drie maanden na uw vertrek uit El Salvador zijn uw schoonmoeder en schoonzussen verhuisd naar Cuscatancingo omdat bendeleden uw schoonmoeder en uw schoonzus, V., hadden benaderd.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw dochter H.R.G.D. en zoon R.V.B.D., uw DUI, de geboorteaktes van u, uw kinderen en uw partner, uw NIT-Kaart, de reistoestemming voor uw dochter, het tewerkstellingsbewijs van uw partner bij La Estrella de Oro en jullie reisinformatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzonder procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw asielrelaas blijkt dat u uw verzoek baseert op de motieven ingeroepen door uw partner, A.R.S.E. (O.V. (...); CG (...)). Gezien er ten aanzien van uw partner een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofde niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw partner is gebaseerd op de volgende motieven:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. De paspoorten van u, uw dochter H.R.G.D. en zoon R.V.B.D., uw DUI en uw NIT-kaart hebben slechts betrekking op uw identiteit en de identiteit van uw kinderen, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M.

t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd.

Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De heer A.R.S.E. (verzoeker) (RvV 256 616) en mevrouw R.V.B.G. (verzoekster) (RvV 256 620) zijn partners. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift van verzoekster, wordt een schending aangevoerd van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Met betrekking tot de vluchtelingenstatus wordt vooreerst toegelicht als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de bedreigingen en afpersingen door de bendeleden die verzoekende partij hebben gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn.

II.1.2. Verwerende partij haalt vermeende tegenstellingen aan tussen de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kende de identiteit niet van de bendeleden die haar aanspraken. Merkt op dat haar echtgenote niet de concrete details kent van haar werkzaamheden, waar en hoeveel zij er werkte. De documenten die zij voorlegde, waren contracten die zij diende te tekenen om officieel te kunnen werken bij ACOTACP en LA Esterella de Oro.

In de praktijk kwamen haar uren en loon niet overeen met hetgeen er in haar contract stond gezien zij op zeer onregelmatige basis werkte, echter, dat kon niet op de overeenkomst worden gezet. De verklaringen van verzoekende partij zijn dan ook het meest accuraat.

Verwerende partij focust zich doorheen heel de beslissing op data: wanneer zij verhuisde, wanneer zij waar begon te werken,... Het is voor verzoekende partij onmogelijk om zich al deze data opnieuw voor de geest te halen, zeker in stresserende omstandigheden zoals een gehoor.

Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat de tolk de cliënt niet goed begreep en vaak incorrect vertaalde, waardoor er verwarring ontstond. Ook de aanwezige raadsman maakte hier tijdens het gehoor een opmerking over: p. 12 CGVS

[administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 12]

Het is dan ook niet ernstig te stellen dat verzoekende partij tegenstrijdige of onduidelijke verklaringen zou hebben afgelegd, terwijl de aanwezige tolk voortdurend fouten maakte in de vertaling!

Verwerende partij is op een bijzonder onredelijk en onzorgvuldige manier te werk gegaan.

Verwerende partij verliest de kern van het relaas van verzoekende partij volldieg uit het oog. Verzoekende partij heeft erg uitgebreid verteld over haar problemen en haar vrees:

[Ibid., p. 8]

p. 17 CGVS

[Ibid., p. 17]

II.1.3 Wat er ook van zij, verzoekende partij werkte als chauffeur, wat ipso facto een risico profiel vormt. Verwerende partij houdt hier helemaal geen rekening mee en motiveert hier zelfs niet over.

Nochtans stelt haar eigen COI focus rapport dd. 15 juli 2019 dat chauffeurs een ernstig risico lopen om bedreigd en afgeperst te worden: p. 12 en 13 COI focus rapport dd. 15 juli 2019. (eigen onderlijning)

[citaat COI Focus]

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij - gezien haar specifiek profiel – geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

II.1.4 Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij en haar gezin werden bedreigd. Zij kon geen kant meer op.

Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador.

Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

Verder wordt aangevoerd dat verzoeker minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de motieven van de bestreden beslissing over artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van deze motieven kan stellen dat hij zonder gevaar voor zijn leven kan terugkeren naar El Salvador. Hij stelt verder dat het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en wijst erop dat anno 2020 de (humanitaire) situatie in El Salvador, dat wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, volledig ontspoord is. Hij citeert hierbij uit een persartikel van 22 november 2019 van The Guardian en uit een artikel van 30 november 2019 van Foreign Policy.

Verder voert verzoeker aan dat de situatie volledig dreigt te ontsporen door de huidige coronacrisis. Hij meent dat de commissaris-generaal bezwaarlijk kan volharden dat hij kan terugkeren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet enkel zullen verzoekers geconfronteerd worden met bendes die hen afpersen, zij zullen tevens geen werk vinden door de huidige coronacrisis, noch zullen zij de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet raken met de ziekte.

Het verzoekschrift besluit als volgt:

"II.1.7. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

3.1.2. In de aanvullende nota's van 20 mei 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus “*Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*” van Cedoca van 17 december 2020;
- de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van Cedoca van 12 oktober 2020.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoekers slagen er niet in de door hen ingeroepen problemen aannemelijk te maken. Het verweer in de verzoekschriften blijft in wezen beperkt tot het herhalen van hun verklaringen, het volharden in hun vrees voor vervolging en het benadrukken van verzoekers risicoprofiel als chauffeur, het geven van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoekers voeren eerst aan dat de inhoud van de door hen neergelegde documenten bij de bedrijven ACOTACP en La Estrella niet overeenstemmen met de uren die verzoeker maakte en het loon dat hij ontving, doch dat niet in de overeenkomsten kon worden vermeld dat hij slechts op onregelmatige basis werkte. De Raad merkt echter op dat dit een loutere bewering betreft, die daarenboven in strijd is met de inhoud van de neergelegde documenten. Hieruit blijkt immers genoegzaam dat deze documenten geen tewerkstellingscontracten betreffen, zoals verzoekers thans aangeven, doch wel attesten die verzoekers tewerkstelling staven en opgesteld werden op aanvraag van de verzoeker. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat de inhoud van de door verzoekers neergelegde documenten overeenstemmen met hun verklaringen. Verzoekers hebben niet spontaan aangegeven dat de door hen neergelegde documenten onjuiste informatie bevatten. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers’ verweer in wezen beperkt blijft tot het geven van blote *post-factum* beweringen die geen afbreuk kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissingen, temeer nu dit verweer nog voorbijgaat aan de pertinente en correcte vaststelling in de beslissingen dat het niet aannemelijk is dat verzoekers de tewerkstelling van verzoeker bij het bedrijf La Estrella Del Oro niet (eerder) hadden aangebracht toen gevraagd werd naar verzoekers tewerkstelling en andere bronnen van inkomsten (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9-10 en 14; administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 12). Waar verzoekers verder nog poneren dat verzoekster de concrete details niet kent van verzoekers tewerkstellingen en dat de verklaringen van verzoeker aldus het meest accuraat zijn, merkt de Raad op dat dit verweer klemmt met de vaststelling dat verzoeker zijn tewerkstelling bij La Estrella Del Oro niet vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Bovendien benadrukt de Raad dat van verzoeker en verzoekster weldegelijk kan worden verwacht dat zij beiden gedetailleerde en volledige verklaringen kunnen afleggen over de tewerkstellingen van verzoeker als chauffeur, nu uit hun verklaringen blijkt dat deze tewerkstelling als chauffeur de aanleiding vormde van hun problemen in El Salvador en zij thans in het verzoekschrift zelf benadrukken dat verzoeker een risicoprofiel heeft als chauffeur in El Salvador.

Waar verzoekers verder nog aanvoeren dat het onmogelijk is voor hen om alle data met betrekking tot hun tewerkstelling en woonplaatsen te herinneren, zeker in stresserende omstandigheden zoals een persoonlijk onderhoud, benadrukt de Raad dat, indien kan worden aangenomen dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk meemaakte, zeker indien deze feiten en gebeurtenissen de essentie van het relaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In dit verband wijst de Raad erop dat de bestreden beslissingen terecht opmerkten dat de woonplaatsen van verzoekers en de tewerkstelling van verzoeker als chauffeur de aanleiding vormden voor de door hen ingeroepen problemen met de bendes in El Salvador, zodat redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij gedetailleerde en coherente verklaringen kunnen afleggen hierover.

Verzoekers stellen nog dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker blijkt dat de tolk hem niet goed begreep en “*vaak*” incorrect vertaalde, waardoor er verwarring ontstond, en verwijzen in dit verband naar een passage tijdens het persoonlijk onderhoud waarbij hun advocaat een opmerking maakte

over de vertaling door de tolk. Zij achten het aldus niet ernstig om te stellen dat zij tegenstrijdige of onduidelijke verklaringen hebben afgelegd, terwijl de aanwezige tolk “voortdurend” fouten maakte in de vertaling. De Raad is echter van oordeel dat de loutere verwijzing naar één vertaalprobleem tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker, niet aantoonst dat tolkproblemen tijdens verzoekers persoonlijk onderhoud een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden in de bestreden beslissingen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd geen melding gemaakt van concrete problemen met de tolk door verzoeker of zijn advocaat. Verzoeker gaf aan dat hij de tolk goed had begrepen (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 20). Verzoekers advocaat vermeldde op het einde van het persoonlijk onderhoud wel dat er sprake was van enige “vertaalonduidelijkheden”, doch de Raad merkt op dat noch tijdens het persoonlijk onderhoud noch thans in het verzoekschrift enige toelichting wordt gegeven welke verklaringen van verzoeker incorrect zouden zijn vertaald en op welke wijze dit een negatieve invloed zou hebben gehad op de beoordeling in de bestreden beslissingen. De bestreden beslissingen werden bovendien niet gebaseerd op de door verzoekers geciteerde verklaringen. Verzoekster noch haar advocaat maakten tijdens haar persoonlijk onderhoud bovendien enige opmerkingen inzake tolk- of vertaalproblemen. Bovendien merkt de Raad op dat uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers op 23 oktober 2020 kopieën van de notities van de persoonlijk onderhoud hebben ontvangen op basis van artikel 57/5^{quater}, § 3, van de Vreemdelingenwet. Verzoekers of hun advocaat konden opmerkingen over de notities van de persoonlijke onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal. Verzoekers worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Verzoekers hebben echter geen opmerkingen met betrekking tot de notities van de persoonlijk onderhoud overgemaakt, zodat zij geacht worden in te stemmen met de inhoud van deze notities. Gelet op het geheel van de bovenstaande overwegingen, kunnen de door verzoekers opgeworpen tolkproblemen geen afdoende verklaring vormen voor de vaststellingen in de bestreden beslissingen. Het betoog in het verzoekschrift over de aangevoerde tolkproblemen maakt niet aannemelijk dat deze een negatieve invloed hebben gehad op de beoordeling in de bestreden beslissingen.

Waar de verzoekschriften verwijzen naar het risicoprofiel van verzoeker als chauffeur, wijst de Raad erop dat uit de motivering van de bestreden beslissingen en het voorgaande genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers’ verklaringen over verzoekers tewerkstelling als chauffeur en de problemen die hij hierdoor zou gekend hebben. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade immers *in concreto* aannemelijk te maken, doch zij blijven hier in gebreke. De verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot het risicoprofiel van chauffeurs in El Salvador is aldus niet dienstig, gezien verzoekers in gebreke blijven hun persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Het algemene verweer dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent wordt niet verder toegelicht, zodat dit verweer niet volstaat om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Volgende motieven van de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werden overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier, zodat zij bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielrelaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas onderuit haalt.

Om te beginnen leggen u en uw partner tegenstrijdige verklaringen af over uw job. U beweert tot 10 juni 2019 gewerkt te hebben bij de coöperatieve ACOTACP DE R.L. (CGVS, p. 10). Als bewijs hiervoor legt u een document van tewerkstelling neer. Uit dit document kan echter enkel worden opgemaakt dat u er veertien jaar geleden begon te werken als cobrador en u er vervolgens als chauffeur ging werken. Er kan echter niet uit worden afgeleid wanneer u precies werkte als chauffeur en wanneer u vervolgens met deze job stopte. Verder stelt het document dat u maandelijks 500 dollar verdiende (bewijsstuk 6). Dat is op zijn minst opmerkelijk te noemen, gezien u zelf verklaarde geen vast loon te hebben en dit heel afhankelijk was van de dag en van het werk dat u uitvoerde (CGVS, p. 9).

Uw partner legt dan weer een document neer van uw tewerkstelling bij La Evella De Oro (CGVS (...), p. 15). Terwijl noch u, noch uw partner hier eerder iets van hadden vermeld. Er werd u nochtans beide gevraagd naar andere bronnen van inkomsten (CGVS, p. 14, CGVS (...), p. 12). De poging tot verschoning van uw partner, dat het geen vast werk was, maar dat u het maar twee keer per maand deed en het dus geen vaste bron van inkomsten was (CGVS (...), p. 20-21), kan niet overtuigen. In het document valt namelijk te lezen dat u er werkte sinds 15 juli 2017 tot heden – het document is opgesteld op 10 augustus 2019 - van maandag tot vrijdag van 8u tot 17u, en dat u daarvoor een maandelijks loon kreeg van 400 dollar (blauwe map). Wanneer uw partner hierop gewezen wordt, stelt ze simpelweg dat ze het niet weet, maar dat u niet elke dag ging (CGVS (...), p. 21). Ze slaagt er echter niet in om een aannemelijke uitleg te geven. Het is trouwens ook zeer opmerkelijk dat uw partner niet kan zeggen van wanneer tot wanneer u er gewerkt heeft, of wanneer u precies bent gestopt met werken voor dit bedrijf (CGVS (...), p. 15-16). Nog eigenaardiger is het dat u beweert gestopt te zijn met werken op 10 juni 2019 door de problemen met de bende (CGVS, p. 15), terwijl uw partner een document neerlegt waarin staat dat u nog werkte op 10 augustus 2019. Verder is het ook uitermate vreemd dat uw partner verklaart dat u voor La Evella De Oro werkte, maar dat er op het document La Estrella De Oro te lezen valt. Wanneer haar hier naar gevraagd wordt, argumenteert ze dat dit hetzelfde is, maar geeft ze geen verdere uitleg over hoe het komt dat zij spreekt over La Evella De Oro en in het document La Estrella de Oro te lezen valt (CGVS, (...), p. 20). Dat uw verklaringen over uw job niet overeenkomen met die van uw partner, en jullie documenten neerleggen die niet overeenkomen met jullie verklaringen aan het CGVS is onacceptabel.

Het is verder uitermate vreemd dat u geen rijbewijs kan voorleggen aan het CGVS, iets wat toch verwacht kan worden van iemand die beweert te werken als chauffeur. U verkondigt dat u uw portefeuille al zeven of acht jaar geleden hebt verloren, en dat u het document nooit hebt teruggevonden (CGVS, p. 16). U beweert geprobeerd te hebben opnieuw een rijbewijs te verkrijgen, maar dat het te duur was en u er daarom geen meer heeft (CGVS, p. 16). Gevraagd of dat dan geen probleem was, gezien u als chauffeur werkte, poneert u dat wanneer u in uw land wordt tegengehouden en er papieren ontbreken, ze u 20 of 30 dollar vragen en u het gewoon wordt om zo te werken (CGVS, p. 16). Hier moet eerst en vooral op worden gewezen dat uw excuus niet kan overtuigen gezien het niet zomaar over het ontbreken van een papier gaat, maar over het ontbreken van uw rijbewijs, dat toch echt wel essentieel is voor iemand die als chauffeur beweert te werken. Bovendien leggen u en uw partner andere verklaringen af over wanneer u uw rijbewijs bent verloren. Uw partner beweert namelijk dat u het twee jaar geleden bent verloren (CGVS (...), p. 14). Er wordt haar gewezen op het feit dat u verklaarde dat u het acht of zeven jaar geleden verloor, waarop ze slechts repliceert dat u het al eventjes kwijt bent (CGVS (...), p. 15). Gevraagd of u het dan al twee jaar kwijt bent of zeven of acht jaar kwijt bent, houdt ze echter staande dat voor zover zij weet, u het twee jaar kwijt bent (CGVS (...), p. 15).

Verder slaagt u er niet in eenduidige verklaringen af te leggen over de periode dat u in Las Margaritas, Soyapango woonde en uw daaropvolgende terugkeer naar Apopa. Wanneer u gevraagd wordt van wanneer tot wanneer u in Apopa hebt gewoond, antwoordt u dat u anderhalf jaar in Soyapango hebt gewoond (CGVS, p. 5). U verklaart vervolgens in 2014 naar Soyapango te zijn verhuisd en halverwege 2016 terug naar Apopa te zijn verhuisd, waar u zowel in het huis van uw moeder woonde als in het huis van uw zus (CGVS, p. 5). Gevraagd of uw partner bij u woonde, stelt u dat u maar tweeëneenhalve maand met uw partner bij uw moeder heeft gewoond en dat jullie op 20 februari 2019 naar uw moeder gegaan zijn totdat jullie zijn vertrokken (CGVS, p. 5). U wordt er op gewezen dat u spreekt over 'we', maar dat u eerder verklaarde al sinds 2016 terug in Apopa te wonen, maar u herhaalt slechts dat u in 2014 naar Soyapango bent verhuisd, en u er slechts anderhalf jaar gewoond hebt voor u terug naar Apopa verhuisde op 20 februari (CGVS, p. 6). Wanneer u echter bevrraagd wordt over de periode dat u woonde in Soyapango, verklaart u dat u in 2017 in Soyapango bent gaan wonen (CGVS, p. 9). Ook over het huis van uw zus waar u, terwijl u in Apopa woonde, ook tijd doorbracht, leggen u en uw partner tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart namelijk dat uw zus V. daar woonde met haar partner (CGVS, p. 6). Uw partner beweert daarentegen dat het huis waar u tijd doorbracht van uw zus L.E. was (CGVS (...), p. 6).

Wat betreft uw woonst in Soyapango moet er op gewezen worden dat ook hier u en uw partner verschillende verklaringen afleggen. U stelt namelijk dat jullie er 45 dollar huur per maand moesten betalen (CGVS, p. 7), terwijl uw partner beweert dat de huur 40 dollar per maand bedroeg (CGVS (...), p. 6). U haalt verder beide aan dat u 20 dollar moest betalen aan de MS om er te mogen wonen. U beweert echter dat u dit moest betalen iedere zaterdag in de namiddag (CGVS, p. 8). Uw partner daarentegen verklaart dat u dit bedrag moest betalen op maandag (CGVS (...), p. 9). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt u dan weer verteld dat u een som van 20 dollar per week betaalde aan de bende MS omdat u met uw route in regio's kwam die gecontroleerd werden door hen (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5). Dat u en uw partner er niet in slagen om samenhangende en overeenkomende verklaringen af te

leggen over uw werk en uw woonplaatsen, trekt ook de geloofwaardigheid van uw problemen sterk in twijfel, gezien uw werk en uw woonplaatsen net de aanleiding van uw problemen vormen. Overigens kan ook uit de foto's die u neerlegt van de kleine vrachtwagens niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk werkte als chauffeur.

Jullie leggen verder ook geen overeenstemmende verklaringen af over de problemen zelf. Zo stelt u dat u vanaf 10 januari 2019 werd lastiggevalen door de bendeleden van de 18 (CGVS, p. 18), omdat de coöperatieve de renta niet langer wilde betalen en dat u in februari 2019 werd gevraagd naar informatie over de MS (CGVS, p. 18). Uw partner beweert daarentegen dat u al de eerste keer werd lastiggevalen door de bende 18 omdat ze info wilden over de MS, ongeveer een maand nadat u bij haar in Las Margaritas kwam wonen (CGVS (...), p. 17), wat volgens haar verklaringen in 2017 was (CGVS (...), p. 7). Dat uw partner overigens niet kan vertellen wanneer de bendeleden u sloegen met een pistool, kan niet overtuigen. U beweert namelijk dat u hierdoor bent moeten verhuizen van Las Margaritas naar uw moeder (CGVS, p. 18). Gezien u dit als aanleiding van uw verhuis geeft, kan er ook van uw partner verwacht worden dat zij hierover duidelijke verklaringen aflegt.

Ook over de renta die u beweert te moeten betalen aan de bende 18 legt u niet dezelfde verklaringen af als uw partner. Uw partner zegt namelijk dat u 50 dollar renta moest betalen aan de bende 18 vanaf november, december 2018 (CGVS (...), p. 18), en dat die renta tussen u en de coöperatieve werd verdeeld (CGVS (...), p. 18). U stopte volgens haar met de renta te betalen op 10 juni 2019, toen u ook stopte met werken (CGVS (...), p. 18). U stelt echter dat de coöperatieve eind november 2018 stopte met de renta te betalen (CGVS, p. 19) en dat u vervolgens vanaf 10 januari 2019 elke zaterdag 50 dollar moest betalen aan de bende 18 (CGVS, p. 19), en u hier pas mee stopte toen u vertrok naar België, op 11 augustus 2019 (CGVS, p. 19, p. 15). Bij DVZ verklaarde u dan weer dat u die 50 dollar moest betalen sinds december 2018 en dat de coöperatieve ook een bepaalde som betaalde (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5).

Verder is het uitermate vreemd dat u bij DVZ niet hebt vermeld dat de bende 18, nadat u bij uw moeder ging wonen, wilde dat u wapens en drugs bijhield, dat u hen waarschuwde als de politie zou aankomen en dreigde u met geweld in de bende op te nemen indien u dit niet deed (CGVS, p. 18). U stelt bij DVZ slechts dat uw problemen - renta betalen aan de bende 18 en aan de MS en informatie geven aan de 18 over hun concurrenten - na de verhuis naar het huis van uw moeder bleven bestaan (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5). Nochtans beweert u bij het CGVS dat u net naar aanleiding van deze problemen met uw moeder praatte om te zien of het mogelijk was om het land te verlaten (CGVS, p. 18). Uw partner stelt dan weer bij DVZ dat jullie in Apopa voor jullie leven vreesden omdat u uit een MS zone kwam, maar vermeldde er ook niets over de wapens en drugs (DVZ verklaringen (...) 4 november 2019, p. 2, punt 5). Zij haalt dit voor het CGVS nochtans ook aan als directe aanleiding van jullie vertrek (CGVS (...), p. 16). Dat u en uw partner ook tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw problemen en jullie het allebei nalaten bij DVZ de feiten te vertellen die de directe aanleiding hebben gevormd tot uw vertrek uit El Salvador, terwijl jullie aan het CGVS verklaren wel alle aanleidingen te hebben gegeven die geleid hebben tot uw vertrek (CGVS, p. 3, CGVS, (...), p. 3), haalt de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder onderuit.

U haalt verder nog aan dat na uw vertrek uw familie moest verhuizen omdat uw zus werd benaderd door een bendelid met de naam Chindon die haar achtervolgde en haar dreigde te vermoorden indien u niet zou samenwerken met de bendeleden (CGVS, p. 12). Uw partner beweert dan weer dat uw zus én uw moeder werden lastiggevalen door bendeleden (CGVS (...), p. 19). Wanneer haar erop gewezen wordt dat u enkel vermeldt dat uw zus werd lastig gevallen, herhaalt ze nog eens dat ook uw moeder werd lastiggevalen (CGVS (...), p. 20). U werd nochtans expliciet gevraagd waarom uw moeder is moeten verhuizen van Apopa naar Cuscatancingo, waarop u antwoordt dat dit was omdat uw zus V. werd lastiggevalen (CGVS, p. 20). Dat uw partner volhoudt dat uw moeder en uw zus problemen hadden na uw vertrek, maar u slechts spreekt over problemen van uw zus, toont opnieuw de ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen. Ook de WhatsApp berichten van uw zus V. kunnen niet dienen als bewijs van deze problemen, gezien deze berichten louter beweringen zijn van uw zus en zij bezwaarlijk beschouwd kan worden als een objectieve bron.

(...)

Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw paspoort, identiteitskaart, de geboorteaktes van u, uw partner en haar kinderen, de reistoestemming voor H.R.G.D., de reis- en verzekeringsinformatie en de documenten over uw voorwaardelijke invrijheidstelling hebben slechts betrekking op uw identiteit, de identiteit van uw partner en haar kinderen, jullie reisweg en uw gerechtelijk verleden, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

Wat betreft de nieuwsartikelen die u neerlegt, moet er op gewezen worden dat uw naam hier niet in wordt vermeld en zij slechts betrekking hebben op de algemene situatie in El Salvador. U stelt deze te hebben neergelegd om te laten zien hoe gevaarlijk het is om voor de coöperatieve te werken en waarom u daar gestopt bent met werken (CGVS, p. 11). U heeft echter niet aannemelijk kunnen maken dat u werkte voor de coöperatieve ten tijde van uw problemen. Bijgevolg kunnen ook deze krantenartikelen geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde vaststellen.”

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, die tevens pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt bij gebrek aan een dienstig verweer tevens integraal overgenomen door de Raad:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. De paspoorten van u, uw dochter H.R.G.D. en zoon R.V.B.D., uw DUI en uw NIT-kaart hebben slechts betrekking op uw identiteit en de identiteit van uw kinderen, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.”

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij door de huidige COVID-19 crisis bij een terugkeer naar El Salvador geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet worden met deze ziekte, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP